

niwa tööta täis, panis koerad ristide pöäl
magama ja läks ise farapuu pööga juure.
Nüüd tuli kahetist kumme pääga Hanapaga
läks kohe pois juure ja küsis: „Kus sa mu kaks
käsä sulast panid ja anna mu kolme päeva
jagu kätte“. Poiss hakkas kohe koeri vilistama
vilistas ühe meist korda aserada kuulnudgi,
vilistas teist korda, koerad umistajid, vilistas
kolmat korda, kohe nargasivad kui tuul
ülesse ja kohe Wana pagana kallale. Hanapaga
hakkas kallidast vastu paluma: „Jäta mulle
weel üks ainuke pöö otja“. Poiss kalastas

Hanapagana pääle ja jättis temale ühe pöö
otja. Aga selle tingimiselega, et ta muijal ei
tohi elada, ~~see~~ mere saare pääl. Poiss läks kodu
ja oli rõõmus, et Hanapaganatist oli võitu saanud.

Nas kord läks kuningas laewaga wäärals
maale. Sellest mere jäi laew sinni, ei lixunud
enam paigast. Sellel Wana paganal, kellel
weel üks pea oli otja jäänud oli selle aja sees

Kuus pead kaswanud ja nüüd hoidis ta laewa
sinni, ei lastanud enam lixuda, waid ütles
kuninga wastu: „Kuidu ma find minna ei lafe,
kui sa mul kooft kolm kõige paremad annad“.
Kuningas lubas ka seda hea meelega anda, kui ta
aga ära pääfeks. Kuningas läks kodu, aga ta jäi
pea aru, et ta oma tütreid ära oli lubanud.

Wastu tuli see aeg kätte, mil ta tütreid pidu
ära wiima. Kui see poiss, kes pööal karjas oli,
seda kuulis, läks sinna mälja ja palus, et korr
teada oma juure. Wõtaks pui siia kanda ma,
sest palju faksu talid norku ja waa ei jõudnud
uajinda koir ära teha. Ei mehel päewal läks
kõige wanem tütar Wana pagana se wastu.

Poiss hakkas korr paluma: „Luba mind
oma ema minna waatama tima olewat kaigi“.
Korr lubas teada na minna. Nüüd läks poiss
sinna talle, mis wana mees oli tal juba tanud.

Wõttis jäält wäga kodus ja pandis endale wäsk
riided selga, wõttis kolm kora ligi ja läks sinna